

Darwinismen står for fald

Af Søren Harslund

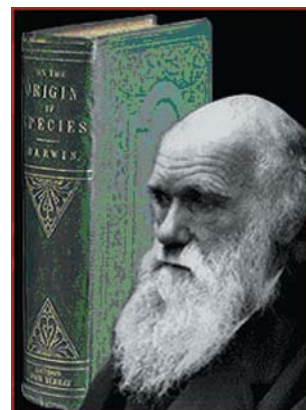
Ifølge Darwinismen opstod livet på Jorden ved en tilfældighed og udviklede sig i løbet af millioner af år ved "naturlig udvælgelse" af de mest tilpasningsdygtige livsformer, fra encellede mikroorganismer til den mangfoldighed af dyr og planter, inklusive mennesket, vi kender i dag og fra fossilmaterialet. Denne opfattelse bekræftes af et "overvældende bevismateriale", påstås det, men sammenholder man evolutionsteorien med, hvad forskerne faktisk ved om fortidens dyr og planter og grundelementerne i alle livsformer, cellerne, falder "beviserne" fra hinanden.

Der er med andre ord reelt ikke nogen dokumenteret sammenhæng mellem teorien og virkeligheden. Med den amerikanske biolog Franklin Harold's ord (2001): "Der er for nærværende ingen detaljerede darwinistiske redegørelser for udviklingen af nogen som helst biokemiske systemer eller cellesystemer, kun en række spekulationer baseret på ønsketænkning."

Evolutionsteorien er derfor ikke, som mange tror, en biologisk naturlov, men alene en videnskabelig hypotese. I så henseende adskiller den sig fra de fysiske naturlove, der er nyttiggjort i den teknologi, som er en del af vores hverdag. I modsætning hertil er tilfældighedsprincippet et afgørende element i evolutionsteorien. Resultatet af evolutionsprocessen kan derfor ikke forudsiges, hvorfor teorien ikke kan testes med de sædvanlige metoder, og den kan heller ikke bruges til at opnå praktisk anvendelige resultater på det biologiske område.

Darwin tøvede længe med at offentliggøre sin teori om arternes oprindelse, for han var udmærket klar over

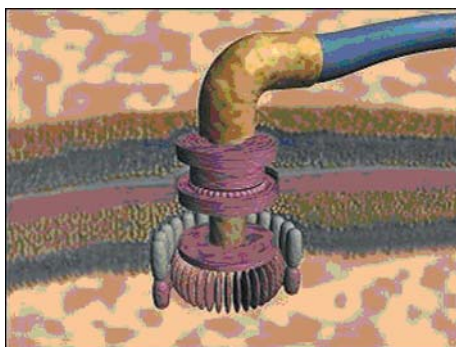
Darwin tøvede længe med at publicere Arternes oprindelse.

dens tvivlsomme sammenhæng med fossilmaterialet og den levende natur. Hans afhandling har derfor mere karakter af spekulativ naturfilosofi i tidens ånd end af en overbevisende forklaring på livsformernes mangfoldighed baseret på et solidt bevismateriale. Adskillige af hans forskerkollegaer anså da også teorien for en videnskabelig fejltagelse. Teoriens popularitet skyldtes derfor ikke overbevisende videnskabelige argumenter, men at den blev misbrugt af en række humanister til et ideologisk opgør med de kirkelige autoriteter.

Darwin angav selv et kriterium for bedømmelse af teoriens troværdighed: "Hvis det kunne påvises, at der eksisterede et komplekst organ, som umuligt kunne være dannet ved talrige, successive, små modifikationer, ville min teori absolut bryde sammen." Det kriterium henviste den amerikanske biokemiker Michael J. Behe til, da han påviste, at en række mikroskopiske organismer, blandt andet de såkaldte cilier, små fimrehår som har afgørende betydning for livet på Jorden, ikke kan være blevet til ved talrige, successive, små modifikationer. Det er organismer, som har den egenskab Behe kalder irreducibelt komplekse, hvilket betyder, at deres funktion som for eksempel "motor" for bakterier og spermatozoer ophører, hvis man fjerner blot et enkelt protein.

Darwinisterne har ikke kunnet forklare, hvordan sådanne organismer kan være blevet til ved evolutionære processer, og de har heller ikke kunnet fremstille sådanne organismer i laboratoriet. Det er et alvorligt dilemma for darwinisterne, da Behe således alene med henvisning til fænomenet irreducibel kompleksitet og

Cilier er eksempler på det, Darwin beskrev således: "Hvis det kunne påvises, at der eksisterede et komplekst organ, som umuligt kunne være dannet ved talrige, successive, små modifikationer, ville min teori absolut bryde sammen".

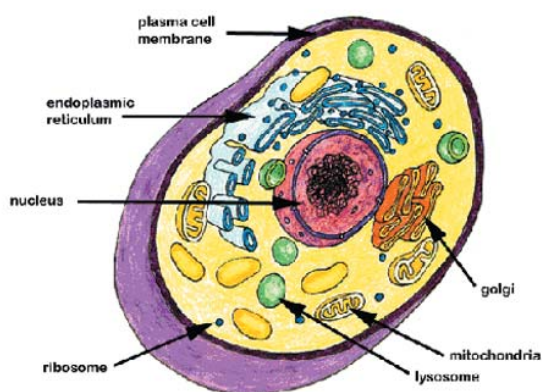
Darwins eget kriterium mener at have påvist, at generationer af biologers og andre naturforskeres opfattelse af, hvordan arterne er blevet til, er uholdbar.

Den levende natur og fossilmaterialet kan heller ikke fremvise de "utallige" mellemformer, som ifølge Darwin skulle dokumentere rigtigheden af hans teori, ligesom de fleste nulevende plante- og dyrearter ligner de tilsvarende arter i fossilmaterialet og følgelig ikke kan være resultatet af en evolution. Desuden har hverken laboratorieforsøg eller århundreders avlsarbejde kunnet frembringe nye plante- og dyrearter ved kunstig selektion, kun forskellige grader af artsvariation, ligesom intet tyder på, at der stadig foregår en evolution som antaget af Darwin. Ifølge fossilmaterialet har der tvært imod været en langt større artsrigdom i fortiden end i dag, hvor arter forsvinder med foruroligende fart på grund af menneskets ødelæggelse af de truede arters naturlige levesteder.

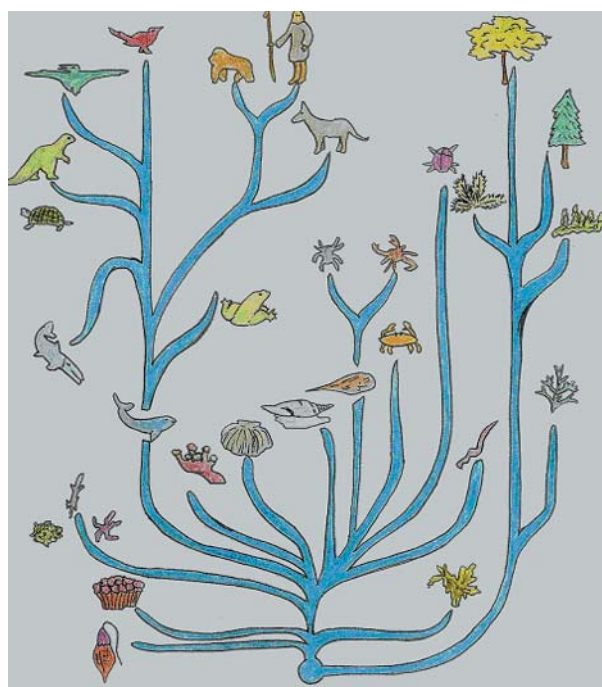
Hvorfor tog Darwin fejl?

Hypotesen om naturlig udvælgelse indebærer, at egenskaber, som giver en organisme en fordel i kampen for tilværelsen i forhold til "svagere" organismer, må være så distinkte, at de er til umiddelbar nytte for organismen, men det harmonerer ikke med Darwins understregning af, at evolutionen foregår som "utallige umærkeligt fine overgange". Det virker ikke overbevisende, at så små ændringer skulle være til umiddelbar nytte. Desuden er enhver organismes leve- og formeringsdygtighed betinget af, at alle dens vitale organer indgår i et samspil, hvor ingen del kan undværes. Organer under udvikling som beskrevet i evolutionsteorien vil ikke alene være unyttige, de kan tvært imod ligesom syge eller dårligt fungerende organer være livstruende.

Hertil kommer celleforskningens afsløring af en forblyffende kompleksitet i disse livets grundelementer,

Jo større viden vi får om den levende celled indhold og kompleksitet, des mere usandsynlig bliver en ikke-styret oprindelse.

Et teoretisk stamtræ, som evolutionsteorien forudsætter. I virkeligheden er der ikke fossilmateriale, der forbinde forgreningerne med kendte mellemformer.

som Darwin af gode grunde ikke kendte til og derfor ikke kunne tage højde for i sin teori. Processerne (stofskifte m.m.) i cellerne og i mikroskopiske organismer som de nævnte cilier har en slående lighed med processerne i fabrikker. De virker tydeligvis designet ligesom fabriksanlæg. Derfor bruger biologerne udtryk som proteinmaskiner, molekylærmaskiner og nanomaskiner om disse processer og organismer. Det rejser spørgsmålet, om disse processer og organismer med deres komplekse opbygning og klart målrettede funktioner – og dermed organisk liv i almindelighed – virkelig kan være blevet til som beskrevet i den darwinistiske teori.

Det forekommer umiddelbart usandsynligt, at så komplekse systemer skulle kunne blive til ved talrige, successive, små modifikationer som antaget af Darwin eller ved gunstige mutationer som antaget i moderne mutationsteori (neodarwinismen). Mutationer er i øvrigt generelt skadelige ændringer i arveanlæggene (generne). Sandsynlighedsberegninger tyder da også på, at det ikke kan være tilfældet, og at det mest sandsynlige netop er, at de er blevet til fuldt funktionsdygtige og derfor er irreducibelt komplekse.

Netop cellernes, ikke mindst cellekernernes, kompleksitet gør det usandsynligt, at mikroorganismer som bakterier og amøber kunne opstå af "døde" molekyler ved tilfældighedernes spil i Jordens urtid som påstået af darwinisterne. Det strider også mod termodynamikkens (varmelærens) anden lov, en af fysikkens grundlove, ifølge hvilken komplekse systemer som mikroorganismer ikke kan opstå spontant og ved tilfældighedernes spil af "døde" molekyler. Det kræver en målrettet, dvs.

“intelligent”, styring af tilblivelsesprocessen. Skulle det en dag lykkes at skabe sådant liv i laboratoriet, vil det kun bekræfte, at liv ikke kan opstå spontant, kun ved “intelligent design”.

Alle organismers egenskaber beror på cellekernerens DNA, som indeholder organismernes arvemasse. DNA-molekylerne er grundelementerne i generne, som tilsammen udgør cellekernerens kromosomer, de mikroskopiske stavliggende strukturer som spiller en afgørende rolle ved celledelingen og organismernes videre udvikling. Cellekernerne, ikke mindst kernerne i kønscellerne, som har afgørende betydning for organismernes egenskaber, funktioner og reproduktion, er så at sige programmeret på en sådan måde, at det er disse genstrukturer eller “programmer” med deres komplekse “informationer”, som styrer den enkelte organismes funktioner, akkurat som edb-programmer styrer maskiner (robotter) i fabrikker.

Selv om disse biologiske grundstrukturer i de forskellige plante- og dyrearter har mange træk til fælles, er der også afgørende forskelle, og det er netop disse forskelle, som er afgørende for, om en organisme hører til plante- eller dyreriget, og hvilken art inden for disse to grundlæggende livsformer den tilhører, og hvordan den udvikler sig fysisk. Det gælder også mennesket. Det er disse grundlæggende biologiske forhold, som afspejler sig i “naturens orden”, i modsætning til det “naturlige kaos”, som er den logiske konsekvens af Darwins teori med dens “utallige biologiske mellemformer”.

En række forskere har påvist, at den såkaldte “kambriske eksplosion” og opdelingen af livsformerne i klart adskilte grupper (arter) i såvel den levende natur som i fossilmaterialet, og dermed fraværet af mellemformer, kan forklares ved, at der ud fra en række biologiske grundformer engang i fortiden er opstået nye livsformer (arter) ved pludselige ændringer i organismernes arvemasse (reorganisering af kromosomer), ændringer som er uforenelige med den darwinistiske tese om „umærkeligt fine overgange”, at kønnet forplantning er artsbevarende, og at ukønnet forplantning ikke kan være genstand for naturlig selektion.

Denne alternative evolutionsteori er i modsætning til den darwinistiske teori konsistent med alle kendte data inden for biologien og palæontologien, og den indebærer, at de komplekse “informationer”, som er nedlagt i alle organismers unikke arvemasse, DNA-molekylerne, må have en “intelligent” oprindelse.

Netop opdagelsen af de komplekse forhold i cellerne, i særdeleshed forholdene i kønscellerne, fik sam-

men med evidensen fra fossilmaterialet og opdelingen af livsformerne i klart adskilte grupper, som kun formerer sig inden for disse grupper, forskere som Behe og hans efterhånden mange meningsfæller i forskerkredse til at konkludere, at livets oprindelse og udvikling ikke kan forklares ved de rent naturalistiske principper, som ligger til grund for darwinismen. Der må en anden forklaring til, hvilket er baggrunden for lanceringen af teorien om intelligent design i naturen.

Teorien siger i grunden kun, at livet efter alt at dømme, dvs. i lyset af alle kendte videnskabelige kendsgerninger, er blevet til ved “intelligente” processer og derefter har udviklet sig efter biologiske lovmæssigheder som de mendelske arvelighedslove – og altså ikke ved tilfældighedernes spil som hævdet af darwinisterne.

Teorien forholder sig således ikke til spørgsmålet om, hvem eller hvad der kan være ophavet til – designeren af – livet på Jorden. Det er foreløbig et metafysisk spørgsmål, som er åbent for forskellige fortolkninger, men for kristne er det nærliggende at antage, at det er den skabende og opretholdende Gud, vi møder i Bibelen, idet teorien om intelligent design i naturen og dens videnskabelige præmisses modsætning til den darwinistiske evolutionsteori er konsistent med de bibelske udsagn om livets tilblivelse på Jorden og voldsomme reduktion som følge af naturkatastrofer som den vandflod, der er omtalt flere steder i Bibelen. Det gælder også den omtalte alternative evolutionsteori, som er formuleret af den amerikanske biolog John A. Davison.

Ikke mindst resultaterne af fossil- og celleforskningen og Michael Behes banebrydende arbejde med de irreducibelt komplekse biologiske systemer har affødt en mere nuanceret debat blandt forskere verden over om biologiens mysterier, en debat som tyder på, at darwinismen står for fald. Set fra et kristent synspunkt vil denne debat forhåbentlig resultere i en genoptagelse af den både videnskabeligt og metafysisk frugtbare tradition, naturvidenskabelige pionerer som Nicolaus Kopernikus, Galileo Galilei, Johannes Kepler og Isaac Newton repræsenterede. For dem var der ikke nogen erkendelsesmæssig konflikt mellem deres videnskabelige indsigter og deres kristne tro. De opfattede tvært imod ligesom efterfølgende kristne naturforskere deres forskning som en dybt tilfredsstillende mulighed for at få indsigt i Guds skaberværk.